

اخبار کارگری

یک کارگر در تجمع اعتراضی اقدام به خودکشی کرد
کارگران «شیشه فلوت»، سه ماه دستمزد
و ۸ماه حق بیمه طلبکارند

کارگران کارخانه «شیشه فلوت» مدعی هستند بابت دست کم سه ماه دستمزد و ۸ماه حق بیمه از کارفرمای خود طلبکارند.یکی از کارگران شیشه‌فلوت واقع در شهر کفارسجین از توابع بخش ضیاءآباد تاکستان، در توضیح طلب وصول نشده خودبه اینلنا گفت:مطالبات مزدی ما مربوط به ماه‌های تیر، مرداد و شهریور سال جاری می‌شود.همچنین کارفرما به دلیل کمبود نقدینگی حدود ۸ماه از حق بیمه رای به تأمین اجتماعی پرداخت نکرده است.این کارگر با یادآوری اینکه کارفرمای این واحد در حالی به بهانه کمبود منابع مالی حقوق و بیمه کارگران را به تاخیر انداخته که این واحد،تولیدوفروش خوبی دارد،افزودطی چندماه گذشته با مراجه به نهادهای مسئول ویرگزاری تجمع، خواستار تعیین تکلیف وضعیت شغلی و پرداخت مطالبات خود بودیم.همچنین کارگران به‌دلیل تداوم معوقات حقوقی و پرداخت نشدن حق بیمه، روز یکشنبه (۱۹ مهر ماه) دست به اعتراض در محیط کارخانه زدندوافزودند:تجمع‌روز یکشنبه که‌بایی توجهی مسئولان کارخانه همراه بود یکی از همکاران با بالا رفتن از برج مخزن آب هوایی و قرار گرفتن در ارتفاع، قصد خودکشی داشت که با وساطت همکاران و وصول بخشی از مطالباتش از کارفرما،ز این اقدام منصرف شد.این کارگر با تأکید بر لزوم پیگیری مسئولان استانی درباره وضعیت کارخانه شیشه‌فلوت، گفت:اگر مسئولان هرچه سریعتر به وضعیت کارخانه رسیدگی کنند، در آینده نزدیک شاهد بهبود وضعیت کارخانه و کارگانش خواهیم بود.

□□□

یک پلی کلینیک تأمین اجتماعی
در آستانه تعطیلی قرار گرفت

پلی کلینیک فداییان اسلام که به عنوان تنها مرکز فعال دندانسازی تأمین اجتماعی در تهران شناخته می‌شود، این روزها به دلیل سیاست‌های مدیریتی و کمبود نیروی انسانی در آستانه تعطیلی قرار گرفته است. «حسین ناطق» عضو کمیته نظارت بر امر درمان تأمین اجتماعی با ابراز نگرانی شدید از وضعیت پلی کلینیک فداییان اسلام در گفت‌وگو با اینلنا هشدار داد که تأمین اجتماعی با اتخاذ سیاست‌های محدود کننده، در حال حذف تدریجی بخش دندانسازی این مرکز است. او گفت: بررسی‌های میدانی نشان می‌دهد که ظرفیت تولید دست‌دندان در این مرکز بافت شدیدی مواجه بوده‌و از ۱۰۵ دست‌دندان به ۵۵ دست‌در ماه کاهش یافته‌است.این کاهش تولید، مستقیماً با تعدیل نیروی انسانی در ارتباط است طوری که تعداد متخصصان و کارکنان این بخش از ۱۰ نفر به ۵ نفر تقلیل یافته‌است. سیاست سازمان مبنی بر «ستاره‌دار کردن» این شغل و عدم جایگزینی نیروهای بازنشسته، عملاً این بخش حیاتی را به سمت نابودی هدایت می‌کند. به گفته وی، بسیاری از بیمه‌شدگان که از خدمات دندانسازی این پلی کلینیک به صورت رایگان بهره‌مند می‌شوند، نسبت به آینده این مرکز ابراز نگرانی کرده‌اند. بر اساس شواهد، تأمین اجتماعی در صورت تعطیلی این واحد، به سمت «برون‌سپاری» خدمات حرکت خواهد کرد. رئیس انجمن صنفی کارگران ساختمانی استان تهران تأکید کرد: تعطیلی این بخش و ارجاع بیماران به بخش خصوصی، فشار اقتصادی سنگینی بر کارگران وارد می‌کند. در حال حاضر برآوردها حاکی از آن است که سازمان تنها حدود ۸ میلیون تومان برای هزینه‌های پروتز پرداخت می‌کند، در حالی که هزینه تمام‌شده در مراکز خصوصی به‌طور میانگین بیش از ۳۰ میلیون تومان است. این یعنی بار اصلی درمان و هزینه‌های گزاف آن عملاً بر دوش بیمه‌شدگان کارگر تحمیل خواهد شد. این فعال صنفی، کمبود نیرو، برسرودگی ساختمان و عدم رسیدگی به تعمیرات را از دیگر چالش‌های این مرکز می‌داند و با تأکید بر لزوم حفظ سرمایه‌های سازمان و خدمت‌رسانی به جامعه کارگری، خواستار تجدیدنظر فوری مدیریت درمان دارد. کل در سیاست‌های اقتیاضی و برنامه‌ریزی برای بازسازی و جذب نیروی جایگزین در پلی کلینیک فداییان اسلام شد.

□□□

مستمری همراه مقرری بگیران
بیمه‌بیکاری پرداخت نشده است
مقرری بگیران بیمه بیکاری تهران از تاخیر طولانی در پرداخت حقوق بیکاری انتقاد کردند. آنها می‌گویند: هر ماه قبل از هفدهم مقرری بیکاری پرداخت می‌شد اما بیست و یکم مهر هم گذشت ولی هنوز ما مقرری بیکاری این ماه را نگرفته‌ایم. به گزارش اینلنا، این کارگران بیکار تأکید کردند: در این اوضاع اقتصادی، تنها منبع درآمد ما که به دلیل شرایط جنگ و بحران ناخواسته تعدیل شده‌ایم، همین مقرری بیکاری‌ست. اگر تأمین اجتماعی این مبلغ را با تاخیر پرداخت کند، چطور باید زندگی کنیم؟ یک زن بیکار شده گفت: مقرری بیکاری از محل سه در صد حق بیمه‌ای‌ست که خودمان هر ماه به حساب تأمین اجتماعی ریخته‌ایم. تأمین اجتماعی به ما تلف نمی‌کند که به ما مقرری بیکاری می‌دهد اما چرا برای چندرغاز حقوق بیکاری باید روزها انتظار بکشیم؟! افزود: چند روز است که حسابم کاملاً خالی‌ست. من بعد از هفت سال کار، ناخواسته بیکار شدم و امروزه ا در بساط ندارم!

هشدار کارشناسان اقتصادی و اجتماعی درباره تبعات ادامه وضعیت تعلیق در کشور

بازار کار به سمت وخامت بیشتر پیش می‌رود

تأثیر تحریم و فشارهای بیرونی بر اقتصاد ایران تنها به کاهش درآمد‌های ارزی یا محدودیت صادرات نفت خلاصه نمی‌شود. تداوم نااطمینانی، نوسانات نرخ ارز، دشواری تأمین مواد اولیه و افزایش هزینه‌های تولید فعالیت بنگاه‌های اقتصادی را با اختلال مواجه می‌کنند. در چنین شرایطی، بازار کار نیز از پیامدهای رکود تولید مصون نمی‌ماند و کاهش فعالیت اقتصادی می‌تواند به افت اشتغال و تشدید فشارهای معیشتی منجر شود؛ موضوعی که کارشناس بازار کار و یک جامعه‌شناس نسبت به تبعات منفی آن هشدار می‌دهند.

به گزارش فرارو، در وضعیت تعلیق، نه شیپور جنگ به صدا درآمده و نه آرامش آن قدر پایدار است که بتوان بر پایه آن برای آینده برنامه‌ریزی کرد. با این وصف، زیست اجتماعی و تاب‌آوری جامعه زیر سایه احتمال مداوم جنگ چگونه تغییر می‌کند؟

«ما ان الله قری‌ای مقدم» جامعه‌شناس و استاد دانشگاه در گفت‌وگو با فرارو تأکید می‌کند که تخریب واقعی جنگ در فرسایش هنجارها، تعلیق تصمیم‌های نسل جوان و فرار نیروهای استراتژیک نهفته است. وی اقتصاد را یکی از نخستین عرصه‌های آسیب‌پذیر در شرایط جنگی می‌داند و توضیح می‌دهد: جنگ اقتصاد جامعه را موشوش می‌کند، به هم می‌ریزد و دگرگون می‌کند. در تمام زمینه‌های اجتماعی، از جمله ازدواج و طلاق، دیدگاه جوانان و چشم‌اندازشان نسبت به آینده تغییر ایجاد می‌کند. از نظر فرهنگی نیز عناصر فرهنگی جامعه تحت تأثیر قرار می‌گیرند و تغییر می‌کنند. از این‌روست که فرهنگ جوامع جنگ‌دیده با جنگ ناهیده متفاوت است.

نیروهای ماهر، ناامید و از کشور خارج می‌شوند

این جامعه‌شناس با اشاره به موضوع فرار مغزها می‌گوید: شما به پرستاران، معلمان و افرادی که تخصص‌های فنی دارند توجه کنید. یکی از بدترین پیامدهای جنگ این است که فرار

قرایی: به پرستاران، معلمان و افرادی که تخصص‌های فنی دارند توجه کنید. یکی از بدترین پیامدهای جنگ این است که فرار مغزها را گسترش می‌دهد و نیروی کار را مایوس می‌کند

برای جامعه فکر و برنامه‌ریزی می‌کنند، همگی تحت تأثیر قرار می‌گیرند. جامعه‌ای که درگیر جنگ است، آرامش ندارد و افراد، به‌ویژه نسل جوان، تلاش می‌کنند از آن فاصله بگیرند و راهی برای فرار از این شرایط پیدا کنند.

شرایط جنگی، اولویت‌های اقتصادی را تغییر داده است

همچنین «حمید حاج اسماعیلی» فعال حوزه روابط کار در گفت‌وگو با فرارو با اشاره به دشواری ارزیابی دقیق وضعیت بخش‌های مختلف اقتصاد در شرایط کنونی، گفت: در حال حاضر، شرایط عمومی کشور به شدت تحت تأثیر مسائل جنگی و امنیتی قرار دارد. این وضعیت سایه سنگینی بر بخش‌های مختلف کشور انداخته و فعالیت‌های اقتصادی را نیز از پیامدهای خود متأثر کرده‌است.

او ادامه داد: تا زمانی که با چنین سطحی از نااطمینانی مواجه هستیم،

ارزیابی دقیق و فنی عملکرد بخش‌های مختلف اقتصاد دشوار خواهد بود. در شرایط فعلی، اولویت‌های کشور به دو محور اصلی معطوف شده: دفاع از کشور و تأمین نیازهای ضروری جامعه. در چنین وضعیتی، طبیعی است که بخش تولید، طرح‌های توسعه‌ای و زیرساختی و حتی مشکلات بسیاری از بنگاه‌های اقتصادی در اولویت‌های نخست قرار نگیرند. دولت هم‌باگزیر است منابع و امکانات خود را در درجه اول به بخش‌هایی اختصاص دهد که نیازهای دفاعی و کالاهای اساسی و معیشتی کشور را تأمین می‌کنند.

بنابراین، نباید انتظار داشت که در چنین شرایطی همه مشکلات بنگاه‌ها به سرعت برطرف شود یا بتوان بدون در نظر گرفتن محدودیت‌های موجود، درباره کاهش تولید و افزایش بیکاری قضاوت کرد.

مشکلات بازار کار

پیش از جنگ نیز جدی بود

این کارشناس حوزه بازار کار با

تأکید بر اینکه مشکلات اقتصادی کشور به دوره جنگ محدود نمی‌شود، گفت: پیش از آغاز جنگ نیز اقتصاد ایران با چالش‌های متعددی، به‌ویژه در حوزه بازار کار، مواجه بود. تورم بالا یکی از مهم‌ترین مشکلاتی بود که فعالیت کارخانه‌ها، واحدهای تولیدی و بنگاه‌های اقتصادی را تحت فشار قرار می‌داد.

او تصریح کرد: تورم از یک‌سو قدرت خرید خانوارها را کاهش می‌دهد و از سوی دیگر، هزینه فعالیت بنگاه‌ها را افزایش می‌دهد. در چنین شرایطی، دستمزدها نیز با فشار مواجه می‌شوند و نیروی کار نمی‌تواند متناسب با هزینه‌های زندگی از درآمد خود برخوردار باشد. مجموعه این عوامل بر بهره‌وری، بازدهی نیروی کار و روابط کار در کشور تأثیر منفی می‌گذارد.

وی با اشاره به رکود حاکم بر بخش‌هایی از اقتصاد پیش از جنگ گفت: کاهش قدرت خرید مردم، به‌ویژه در اقتصادی که بخش خدمات در آن سهم قابل توجهی دارد، مستقیماً بر میزان تقاضا و فعالیت کسب و کارها اثر می‌گذارد. وقتی خانوارها توان کمتری برای خرید کالا و خدمات داشته باشند، بنگاه‌ها نیز با کاهش تقاضا روبه‌رو می‌شوند و ادامه فعالیت برای آنها دشوارتر خواهد شد.

حاج اسماعیلی ادامه داد: در چنین وضعیتی، حمایت از واحدهای آسیب‌دیده نیز به یکی از مسائل مهم در شرایط کنونی تبدیل شده است. او افزود: بخش تولید برای ادامه فعالیت به منابع مالی و امکان تأمین مواد اولیه نیاز دارد. هنگامی که دسترسی به این منابع محدود شود، بنگاه‌ها ناچار به کاهش فعالیت خواهند شد و همین مساله می‌تواند به افت تولید و افزایش قیمت تمام‌شده کالاها منجر شود. افزایش هزینه‌ها، فعالیت بنگاه‌ها را محدود می‌کند و در صورت کاهش عرضه کالا، بازار با کمبود و افزایش قیمت‌ها مواجه می‌شود. در نهایت، مصرف‌کننده و خانوارهایی که بیشتر نیز با کاهش قدرت خرید روبه‌رو بوده‌اند، فشار بیشتری را تحمل خواهند کرد.

حاج اسماعیلی گفت: نوسانات نرخ ارز و جهش‌های تورمی می‌توانند در مدت کوتاهی فشار زیادی به تولیدکنندگان وارد کنند و هزینه فعالیت آنها را افزایش دهند. هرچه این نوسانات شدیدتر باشد، برنامه‌ریزی برای تولید، تأمین مواد اولیه و حفظ نیروی کار نیز دشوارتر خواهد شد. تا زمانی که اقتصاد با نااطمینانی تشدید، محدودیت منابع و افزایش مستمر هزینه‌ها مواجه است، نمی‌توان انتظار داشت که بازار کار به سرعت به مسیر توسعه بازگردد یا زمینه گسترش اشتغال فراهم شود.

او در پایان گفت: یکی از پیامدهای طبیعی تداوم چنین شرایطی، افزایش خطر بیکاری و کاهش فرصت‌های شغلی است. از این‌رو، مدیریت شرایط جنگی، کاهش فشارهای اقتصادی و ایجاد ثبات در فضای کلان اقتصاد، برای جلوگیری از تشدید مشکلات تولید و اشتغال ضرورت دارد.

حاج اسماعیلی: تورم قدرت خرید خانوارها را کاهش و هزینه فعالیت بنگاه‌ها را افزایش می‌دهد لذا دستمزدها نیز با فشار مواجه می‌شوند و نیروی کار نمی‌تواند متناسب با هزینه‌های زندگی از درآمد خود برخوردار باشد

این زن سرپرست خانوار با ابراز نگرانی از تأمین این مبلغ تصریح کرد: اگر هفت میلیون تومان پول برق بدهم، دیگر چیزی برایم نمی‌ماند و تمام درآمد کار شبانه‌روزی ما صرف پرداخت قبض می‌شود. وی ادامه داد: پس از مراجعه به اداره برق، پاسخ شنیدیم که مصرف ثبت‌شده باید پرداخت شود، در حالی که ماه‌های قبل قبض برق کارگاه حدود سه میلیون تومان بود و اکنون به یک‌بار ه از دو برابر هم بیشتر شده است. ناچارم این مبلغ را از هزینه‌های اصلی زندگی و سفرم کم کنم. من به عنوان یک زن کارآفرین و سرپرست خانوار که برای سه زن دیگر هم کار آفرینی کرده‌ام، واقعاً این وضعیت را ناعادلانه می‌دانم. وی با اشاره به وضعیت اشتغال در این مجموعه اظهار داشت: در حال حاضر سه نفر خانم در این کارگاه مشغول به کار هستیم. من ابتدای کار پولی در بساط نداشتم و این کارگاه را با تسهیلات دریافتی از کمیته امداد راه‌اندازی کرده‌ام. صاحب این کارگاه خورد در شرح سایر فشارهای مالی و اقساط ماهانه خود گفت: علاوه بر هزینه سنگین برق، ماهانه چهار میلیون تومان قسط وام پول پیش کارگاه، چهار میلیون و ۵۰۰ هزار تومان اجاره‌میها و دو میلیون تومان نیز قسط وام کمیته امداد پرداخت می‌کنم. وی در پایان خاطرنشان کرد: مهرماه جاری وارد سومین سال فعالیت کارگاه در منطقه ۱۶ تهران می‌شویم اما با این شرایط و فشارهای سنگین مالی، نمی‌دانم تا چه زمانی می‌توانم این کارگاه را سرپا نگه دارم. من در مانده شده‌ام، مگر قرار نبود از زنان سرپرست خانوار که با سختی کار راه می‌اندازند، حمایت شود؟!

وی در تشریح نوع فعالیت کارگاه خود گفت: کارگاه ما خدمات اتو و بسته‌بندی انواع تی‌شرت، شلوار و پیراهن‌های بچگانه، مردانه و زنانه را برای تولیدی‌ها انجام می‌دهد. ما به دلیل ماهیت کار، مصرف برق بالایی داریم، تعرفه‌های برق نیز مدام افزایش می‌یابند. آخرین قبض برق کارگاه ما به هفت میلیون تومان رسیده، در حالی که در این یکی دو ماه، حجم کار فوق‌العاده‌ای نداشته‌ایم! ما در این شرایط اقتصادی، توان پرداخت قبض برق هفت میلیون تومانی را نداریم.

نمایندگان کارگری در نامه‌ای خطاب به وزیر کار:

نشست شورای عالی کار با دستور جلسه ترمیم دستمزد را فوراً برگزار کنید

دستمزد، ضرورتی انکارناپذیر است. این مطالبه را نباید صرفاً اقدامی اقتصادی یا مطالبه‌ای صنفی و محدود به جامعه کارگری تلقی کرد. بازنگری دستمزد در شرایط کنونی، مساله‌ای ملی یا پیامدهای مستقیم اجتماعی، اقتصادی و معیشتی است. در ادامه این نامه آمده است: کارگران به عنوان بخش بزرگی از جمعیت مولد کشور نمی‌توانند در برابر تحولات اقتصادی کم‌سابقه ماه‌های اخیر و افزایش هزینه‌های ضروری زندگی صرفاً به دستمزد متکی باشند که بر مبنای شرایط اقتصادی گذشته تعیین شده است. اکنون با سیری شدن موعد مقررو در شرایطی که تحولات اقتصادی و افزایش شدید و مستمر قیمت کالا و خدمات اساسی طی شش ماهه نخست سال، فشار کم‌سابقه‌ای بر معیشت خانوارها وارد کرده و قدرت خرید کارگران را به شدت کاهش داده، تشکیل جلسه شورای عالی کار و بررسی فوری و بازنگری

به گزارش اینلنا، در نامه اعضای کارگری شورای عالی کار به احمد میدری آمده است: با استناد به ماده ۶۸ قانون کار و با توجه به درخواست اعضای گروه کارگری شورای عالی کار؛ «علی‌خدایی»، «احمد رزمعینی» و «آیت‌اسدی» بدینوسیله در خواست تشکیل جلسه فوق‌العاده شورای عالی کار با دستور کار مشخص بازنگری دستمزه سال ۱۴۰۵ از مطرح می‌کنیم. مطابق بند ۱۰ مصوبه مزد سال ۱۴۰۵ بازنگری سید هزینه‌های خانوارهای کارگری تا پایان شهریور ماه سال جاری پیش‌بینی شده است. اکنون با سیری شدن موعد مقررو در شرایطی که تحولات اقتصادی و افزایش شدید و مستمر قیمت کالا و خدمات اساسی طی شش ماهه نخست سال، فشار کم‌سابقه‌ای بر معیشت خانوارها وارد کرده و قدرت خرید کارگران را به شدت کاهش داده، تشکیل جلسه شورای عالی کار و بررسی فوری و بازنگری

اعضای گروه کارگری شورای عالی کار در نامه‌ای خطاب به وزیر تعاون، کار و رفاه اجتماعی، خواستار تشکیل جلسه فوق‌العاده شورای عالی کار با دستور کار بازنگری دستمزد شدند.

گزارش

بازنشستگان کارگری شوش و هفت تپه:

تأمین اجتماعی، موظف به حذف بیمه تکمیلی و درمان رایگان شود

همه کانون‌های بازنشستگی کشور، به‌ویژه کانون عالی و رؤسای کانون‌های استانی، می‌خواهیم موضع خود را درباره حذف بیمه تکمیلی و بازگشت مسئولیت درمان به تأمین اجتماعی، صریح و به‌صورت کتبی اعلام کنند. هیچ‌کس حق ندارد درباره سلامت میلیون‌ها بازنشسته در سکوت تصمیم بگیرد و بعد از آنان انتظار پذیرش داشته باشد. از تأمین اجتماعی و نمایندگان صنفی بازنشستگان می‌خواهیم تصمیم‌گیری را به آخرین دقایق قرارداد ما موکول نکنند. پیش از هر توافق تازه، باید موضع کانون‌ها، هزینه‌های قرارداد و برنامه سازمان برای اجرای تعهدات درمانی خود شفاف شود. بازنشسته ۳۰ سال حق بیمه پرداخته تا هنگام

به بیمه‌شدگان و افراد تحت پوشش، تأکید کرد که مطالبه صریح آنها، حذف بیمه تکمیلی و پایان دادن به این چرخه پر هزینه و نارضایت‌بخش است. در این بیانیه تأکید شده است که سازمان تأمین اجتماعی باید به جای واگذاری مسئولیت درمان به شرکت‌های بیمه، مستقیماً به وظیفه قانونی خود عمل کرده و درمان شایسته را در دسترس بازنشستگان قرار دهد.

در این بیانیه آمده است: اکنون که زمان پایان قرارداد بیمه تکمیلی آتیسه‌سازان حافظ نزدیک است، فرصت تصمیم‌های پشند درهای بسته و توافقی‌های دقیقه‌نودی نیست. ما از رؤسای

بیماری پشتوانه داشته باشد، نه اینکه برای درمان دوباره زیر بار کسورات و هزینه‌های تازه برو. مطالبه ما روشن است: حذف بیمه تکمیلی، اجرای کامل تعهدات ماده ۵۴ و پذیرش مستقیم مسئولیت درمان از سوی تأمین اجتماعی. درمان حق بازنشسته است و مسئولیت آن را به گردن دیگری نیندازند.